

μικρῶν μὲν πλὴν εὐλήπτων καὶ ἑλληνοπρεπῶν ἐπὶ
πῶρου λίθου γεγραμμένην.

Ι. Δ. ΠΑΛΛΑΣ.
ΙΙ. ΡΕΒΕΛΑΚΗΣ.
ΙΙΙ. ΒΟΥΓΙΚΛΗΣ.
ΙV. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ.
V. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.
VI. ΕΑΝΘΟΥ.
VII. ΚΑΡΟΡΗΣ.
VIII. ΣΕΡΑΦΙΜΗΣ.
IX. ΨΥΛΛΙΔΗΣ.

Α Ω Ι Ε
Μ Α Ι Ο Υ Γ.

Ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς ἀπλῆς ταύτης ἐπιγρα-
φῆς ἰερώταται ἀναβλαστάνουσιν ἀναμνήσεις· διότι
βλέπει τις ὅτι ὁ ἐκ Μεσολογίου Ἰωάννης Παλα-
μάς, ὁ αἰδιμὸς διδάσκαλος τῆς Φιλομύσου Ἐπι-
ταιρίας, τοῦ καθιδρύματος ἐκείνου ἐν ᾧ παρεσκευ-
άζετο ἡ ἐθνικὴ ἀναγέννησις, πέντε Ἀθηναῖοι μα-
θηταὶ του, Δαμασκηνὸς (Πετράκης) λόγιος μονα-
χὸς, Ἀνδρέας Ἐάνθη, Ἰωάννης Καρόρης, Στάμος
Σεραφεῖμ καὶ Γεώργιος Ψύλλας, οἱ μὲν ὄπλαρχη-
γοὶ, οἱ δὲ πληρεξούσιοι καὶ βουλευταὶ κατὰ τὴν
ἐπανάστασιν, δύο μέλη τῆς Φιλομύσου Ἐπιταιρίας
Πέτρος Ρεβελάκης λόγιος Ἀθηναῖος καὶ ὁ μετὰ
δύο ἔτη ἀποθανὼν ὑπέργηρος δημογέρον Ἀθηναῖος
Σωτηριανὸς Ἀλεξάνδρου (Γέροντας) πατὴρ τοῦ
κατὰ τὸ 1821 δημογέροντος Ἀγγέλου, μετ' αὐ-
τῶν δὲ καὶ ὁ Σπυρίδων Βουγιουκλῆς ἐπιδέξιος Ἀ-
θηναῖος μουσικὸς καὶ στιχοῦργός, ἐξῆλθον τῶν
τειχῶν τῆς πόλεως τὴν 3 Μαΐου 1815 καὶ καθ'
ῶραϊαν βεβαίως ἀττικὴν πρῶταν, καθ' ἣν ἡ κυρ-
τότης τῆς γῆς καὶ ἡ κοιλότης τοῦ οὐρανοῦ ἡμιλ-
λῶντο ἐπὶ θελήτρους, καὶ παρὰ τὸ γῆρας τινῶν
καὶ τὸ ἐπίπονον τῆς ὁδοῦ ἐξέδραμον εἰς Καρέαν,
ὅπως μακρὰν τῶν τουρκικῶν ὀφθαλμῶν ἐσορτάσῃ
τὸν Μάϊον, μακρὰν τῶν τουρκικῶν ὠτων ἄσπῳνται
τῆς ἐθνικῆς ἀνοίξεως τὰ ἄσματα καὶ συνευωχού-
μενοι ἀνακοινώσῳσιν ἀλλήλοις τὰ περὶ τῆς ἑλλη-
νικῆς ἀναγεννήσεως ὄνειρα . . . Ὅποίας ἐνθουσι-
ώδεις προπόσεις νὰ ἀπήγγειλαν τότε, ὅποσα πύ-
ρινα δάκρυα νὰ ἔσπαισαν ἐπὶ τῆς κρατούσης τὸ
κύπελλον χειρὸς, ὅποσα περιπαθῆ βλέμματα νὰ
ἐξετόξευσαν πρὸς τὸν Παρθενῶνα διὰ τῆς μικρᾶς
τοῦ μοναστηρίου θύρας, ἥτις ὁμοιάζει, κατὰ πε-
ριγητὴν τινα, πρὸς πλαίσιον περικλειὸν τὴν ἱε-
ρωτέραν τοπογραφίαν! . .

*
**

Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀναφερομένων
ζῆ, ὅπως τὰ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀφηγηθῆ ἡμῖν,
τὰ δὲ ὀνόματά των πρὸ πολλοῦ διὰ ξένης χειρὸς
ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τοῦ τάφου των ἐχράχθησαν.
. . . Ἄλλ' οὐδὲ τάφου ἠξιώθησαν πάντες, τίς οἶδε
δὲ ποῦ ἐρρίφη τοῦ Ἐάνθη τὸ πτώμα, ἀποθανόν-
τος ἐν τῇ Ἀκροπόλει κατὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ
Κιουταχῆ! Τίς οἶδε ποῦ κείνται ἐσκορπισμένα τοῦ
Ῥεβελάκη τὰ ὄσπᾶ, ὅστις ὑπέργηρος ὦν κατὰ τὸ
1821 ἀπεκατέρησεν, ὡς ὁ Ἰσοκράτης, ἀπελι-
σθῆις διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος του, καὶ
διέμεινε τρεῖς ἡμέρας ἄσιτος ἐπὶ τῇ εἰδήσει τῆς
μετὰ πολυαρίθμου στρατοῦ κατὰ τῶν Ἀθηναῶν ἐ-
πελεύσεως τοῦ Ὁμέρ Βριῶν . . . Ἐὰν ὅμως ἐπὶ
ὀλίγας ἔτι ἡμέρας ἔζῃ, θὰ ἔβλεπε τὸν φοβερὸν
Βριῶνην πυροβολούμενον ἐν μέσῳ τῶ στήθει ὑπὸ
τοῦ λησμονηθέντος Δήμου Ῥουμπέση, σωζόμενον
ὡς ἐκ θαύματος διὰ τῆς ἐθελουσίας σωματοφύ-
λακὸς του, ῥίπτοντα κατὰ γῆς τὸ ξίφος καὶ ἐκ-
φοβὸν τρεπόμενον μετὰ τῆς στρατιᾶς του εἰς φυ-
γὴν!

*
**

Ἐὰν τις τῶν ἐκδρομῶν φίλος πρὸ τῶν ἐρεσιπῶν
τοῦ Καρέα διέλθῃ, ἄς μὴ ἀπαξιῶσῃ νὰ ἐπίσῃ
τὸ βῆμα πρὸ τοῦ μικροῦ κελλίου, διότι τὰ ἐπὶ
τῆς θύρας αὐτοῦ κεχαραγμένα ὀνόματα ἀνήκου-
σιν εἰς ἄνδρας, οἵτινες πολλὴ τὴν ἐαυτῶν πατρίδα
ἠγάπησαν.

Δ. Γρ. Κ.

Ἀρχαῖαι ποινὰ κατὰ τῶν καταλυόντων

ΤΗΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΝ

Ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις ἐκεῖνος, ὅστις ἤθελε
κρεωφαγῆσαι τὴν Τεσσαρακοστὴν, κατεδικάζετο
εἰς τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον (!), ὁ δὲ κρεωπώλης,
ὅστις ἤθελε πωλῆσαι αὐτὸ, ἐμαστιγώτο καὶ ἐβα-
σανίζετο δημοσίᾳ. Ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δια-
τάγμασι τοῦ ἔτους 780 ἀναγινώσκομεν ὅτι Κά-
ρολος ὁ μέγας, θέλων νὰ ἀναγκάσῃ τοὺς Σάξωνας
νὰ ἀσπασθῶσι τὸν Χριστιανισμὸν, διεκέρυξεν ὅτι
ὅσοι αὐτῶν δὲν ἤθελον στέρξει νὰ βαπτισθῶσιν,
ἢ ἤθελον κρεωφαγῆσαι τὴν Τεσσαρακοστὴν, θὰ ἐ-
τιμωροῦντο διὰ θανάτου. Ἐν ἔτει 1522 διαταγῆ
τοῦ ἐπισκόπου τῆς Sens ἐμαστιγώθη καὶ κατε-
δικάσθη εἰς δημοσίαν μετάνοιαν ἐμπροσθεν τῆς
θύρας τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ κάτοικός τις καλού-
μενος Passeigne, διότι ἐν Τεσσαρακοστῇ ἔφαγε
φασόλια παρεσκευασμένα μετὰ λαρδίου. Ἐπὶ Ἐρ-
ρίκου τοῦ Γ' κατηργήθη μὲν ἡ ποινὴ τοῦ θανά-
του, διετηρήθη ὅμως ἐν ἰσχύϊ ἡ τῆς μαστιγώσεως
κατὰ τὸν παραβατῶν τῆς νηστείας. Οὐχ ἦττον
αὐστρηραὶ ποινὰ ἐπεβάλλοντο καὶ ἐν τοῖς νεωτέ-
ροις χρόνοις, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπόμενον γεγονός,
ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ Saint-Edme ἐν τῷ Ἐγ-
χειριδίῳ αὐτοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας
παρὰ πᾶσι τοῖς λαοῖς. Ἐν ἔτει 1823 τέσσαρες

ἄνδρες, εὐρισκόμενοι κατὰ τινε παρασκευὴν εἰς ξενοδοχεῖόν τι τῆς Céret, ἐζήτησαν καὶ τοῖς ἔφεραν διὰ τὸ γεῦμα αὐτῶν κοτελέττας. Ἐπειδὴ τὸ ξενοδοχεῖον ἦτο ἐκ τῶν πολὺ συχναζομένων, τὸ πρᾶγμα παρετηρήθη· πάραυτα δὲ γενομένης καταγγελίας ἐκλήθησαν ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ καταδικάσθησαν ὡς ἔνοχοι προσβολῆς τῆς θρησκευτικῆς ἠθικῆς εἰς ἐνὸς ἔτους φυλάκισιν καὶ 300 φράγκων πρόστιμον. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν κρεσπόλης τις ἐν Ρώμῃ συλληφθεὶς ἤχθη εἰς τὴν πλατεῖαν Fontana di Travi καὶ ἐστιγματίσθη διὰ πεπυρακτωμένου σιδήρου, διότι εἶχεν ὑποπέσει εἰς τὸ ἔγκλημα τῆς ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῆς κρεσφαγίας!

Η ΜΥΓΔΑΛΙΑ

Α'

Τ' ἄσπρο τῆς φόρεμα μὲ χάρι
Κουνεῖ 'εἰς ἡλιου ἀγκαλιὰ
Ἡ μονοκόρη τοῦ Φλεδάρη,
Ἡ ἀνοσιμένη μυγδαλιά.

Ἡ φύσις ὅλη φοβισμένη
Ἀπὸ τὸ κρύο τὸ πολὺ
Θαρρεῖ τὴ μυγδαλιὰ προσμένει
Γιὰ ν' ἀναζήση ἢ δεῖλῃ!

Λευκὴ σημαία τὴν εἰρήνην
Μέσα 'εἰς τὸν πόλεμο μὴνᾶ,
Κ' ἡ μυγδαλιὰ τὴν καλοσύνην
Ἐ τὰ χιονισμένα μας βουνά.

Β'

Γιὰ ὅλα τᾶνθη ἢ καλιά μου
Ἐχεῖ τραγοῦδι χαροπὸ,
Μὰ περὶ πολὺ τὴ μυγδαλιά μου
Ἀγάπησα καὶ ἀγαπῶ...

Γλυκελιὰ τῆς ἄνοιξις παρθένα,
Νεράϊδα, ὅλη εὐωδιὰ,
Μὲ τᾶνθη σου τὰ μαδημένα
Στεφάνωσέ μου τὴν καρδιά.

Ἐσὺ ποῦ μὲ τὰ ἄνθη μόνα
Φέρνεις καλὸν καιρὸ, λευκὴ,
Διῶξε τὸν ἄγριο χειμῶνα
Καὶ φέρε ἄνοιξι· κ' ἐκεῖ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐγωῖσμὸς πρόωρος.

Εἶνε ἐννέα τῆς νυκτὸς καὶ ἡ μαμὰ ἐτοιμάζει
τὸν Μίμην καὶ τὸν Νίκον διὰ νὰ τοὺς βάλῃ νὰ
κοιμηθοῦν.

Ἐ Μίμησ, πρῶτος τρυπώνει ὑπὸ τὸ ἐράπλωμα
καὶ καταλαμβάνει τὸ μέσον τῆς κλίνης.

— Καλὰ, κύριε, ἐσὺ ἐξηπλώθηκες ὥραϊα εἰς τὴ
μέση, μὰ τί θέσι ἀφίνεις καὶ γιὰ τὸν ἀδελφὸ σου;

— Τὰ δύο πλάγια, μαμὰ!

*

**

Ἐκ. Σ... ἐπανήλθεν ἄρτι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ,
ὅπου διέτριψεν εἰκοσαετιὰν ὄλην.

Προχθὲς διερχόμενος διὰ τῶν Χαυτείων ἀπαντᾷ
ἀρχαῖον συμμαθητὴν, οὐτινος ἡ ἐνδυμασία μαρ-
τυρεῖ οὐχὶ τόσῳ ἀνθηρὰ οἰκονομικά.

— Ὡ! φίλτατε Σ... ἀρχαῖε συμμαθητὰ...
Καλῶς ἤλθες...

— Εὐχαριστῶ... ἀλλὰ μὲ συγχωρεῖτε... δὲν
σᾶς ἐνθυμοῦμαι.

— Πῶς; δὲν θυμάσαι τὸν φίλον σου Δ!... ἐ-
κείνα τὰ καλὰ χρόνια... Θυμάσαι, τότε τὰ εἶ-
χαμεν ὅλα κοινὰ· μία τσέπη οἱ δύο, ὁ ἕνας ἔ-
παιρνε ἐλεύθερα ἀπὸ τὸν ἄλλον...

— Ἄ! ἄ! θυμοῦμαι, ναί... καὶ αὐτὸς ὁ ἄλ-
λος ἤμουν πάντοτε ἐγώ!

*
**

Ἐν τῷ πλημμελειοδικεῖῳ Ἀθηνῶν.

Δικάζεται θρησκευτικὸς τις σύλλογος ἐπὶ αἰ-
ρέσει.

Ἐ πρόεδρος. Εἶνε αἱ γυναῖκες μέλη; ..

Μάρτυς. Ζάχαρι, κύριε πρόεδρε!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Πολλάκις τῆς γυναικὸς ἡ ἀρετὴ πρέπει νὰ
εἶνε πολὺ μεγάλη, διότι ἀνάγκη νὰ ἀρκέσῃ διὰ
δύο πρόσωπα.

* Ὅπως ἀναδειχθῆ τις μέγας ἀνάγκη τὸ ἄ-
τομόν του νὰ ἐξαφανίζεταί ἐν τοῖς ἔργοις του.

* Μία μόνη ὑπάρχει εὐτυχία, ἡ τῆς ἐκπλη-
ρώσεως τοῦ καθήκοντος, μόνη παρηγορία, ἡ τῆς
ἐργασίας, μόνη ἀπόλαυσις, ἡ τοῦ καλοῦ. (Βασί-
λισσα τῆς Ῥουμανίας).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐ μεταξὺ τοῦ Ἀμερικανοῦ Slosson καὶ τοῦ
Γάλλου Vignaux ἀγὼν σφαιροπαιξίας ἐτελείωσεν
εἰς μεγάλην δόξαν τοῦ ἐξ Ἀμερικῆς ἀγωνιστοῦ.
Ἐξιοσημεῖται εἶνε οἱ ὄροι τοῦ ἀγῶνος τούτου,
καθ' ὃν ἐκτὸς τοῦ μεταξὺ αὐτῶν ἐκ 10,000 φρ.
στοιχήματος, πολλὰ ἔτερα σημαντικὰ τοιαῦτα
μεταξὺ τῶν παρισταμένων συνήφθησαν.

Εἰς τὰς τέσσαρας τοῦ σφαιροπαιξίου γωνίας ἐ-
χαράχθη διὰ κλωθίας καὶ εἰς ἀπόστασιν 75 ἐκα-
τοστομέτρων ἀπ' αὐτῶν γραμμὴ τις, ἀποτελεσθέν-
τος οὕτω τριγώνου. Ἐ παίζων δὲ δὲν εἶχε τὸ δι-
καίωμα νὰ κάμῃ πλείονας τῶν δύο βολῶν, ὅταν
αἱ δύο σφαῖραι καθ' ὧν διηύθουνε τὴν τρίτην εὐρί-
σκοντο ἐντὸς τοῦ διαγραφέντος τριγώνου.

Διὰ νὰ ἡδύνατο δὲ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς βο-
λὰς αὐτοῦ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, ἔπρεπε μετὰ τὴν
δευτέραν βολὴν ἢ μία τοῦλάχιστον σφαῖρα νὰ ἐξ-
έλθῃ τοῦ τριγώνου.

Οἱ εἰδήμονες τοῦ σφαιροπαιξίου δύνανται νὰ ἐκ-
τιμήσωσι τὸ μέγεθος τῆς δυσκολίας, ἥτις ἐκ τοῦ
ὄρου τούτου ἐπέρχεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς λε-
γομένης ἀμερικανικῆς σειρᾶς.